

S TÁTNÍ D I V A D L O O S T R A V A

Z P R A V O D A J

DIVADLO ZD. NEJEDLÉHO

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

ŘÍJEN 1967

R. Strauss: Růžový kavalír — D. Drobková, A. Formánková

Říjen - Divadlo Zdeňka Nejedlého

1. Ne.	14,30	L. Stroupežnický: Naši furianti	N	činohra
	19,—	L. Janáček: Její pastorkyňa	mimo	opera
2. Po.	19,—	G. Verdi: Otello	a mimoř.	předpl.
3. Út.	19,—	B. Březovský: Všechny zvony světa	K	opera
	19,—	A. Dvořák: Jakobín — zájezd do Karviné	V	činohra
4. St.	19,—	L. Janáček: Liška Bystrouška	VI	opera
5. Čt.	19,—	A. Dvořák: Dimitrij	VII	opera
6. Pá.	19,—	T. Williams: Noc iguany	VIII	činohra
7. So.	14,30	I. Hurník: Ondráš	S-III	balet
	19,—	J. Bažant: Maryčka Magdónova	mimo	činohra
8. Ne.	19,—	F. Schiller: Úklady a lásku	mimo a	mimoř.
	19,—	L. Stroupežnický: Naši furianti	předpl.	činohra
9. Po.	18,30	R. Strauss: Růžový kavalír	IX	opera
10. Út.	19,—	L. Stroupežnický: Naši furianti	E	činohra
11. St.	19,—	L. Janáček: Její pastorkyňa	F	opera
12. Čt.	19,—	I. Hurník: Ondráš		
13. Pá.	19,—	J. Bažant: Maryčka Magdónova	G	balet
14. So.	19,—	A. Dvořák: Dimitrij	H	opera
15. Ne.	14,30	G. Verdi: Otello	Ps	opera
	19,—	G. Bizet: Carmen	mimo	opera
	19,—	G. Verdi: Troubadour	mimo	opera
		Nehraje se	a mimoř.	předpl.
16. Po.		B. Březovský: Všechny zvony světa	I	činohra
17. Út.	19,—	R. Strauss: Růžový kavalír	II	opera
18. St.	18,30	B. Březovský: Všechny zvony světa	III	činohra
19. Čt.	19,—	M. Gorkij: Letní hosté	IV	činohra
20. Pá.	19,—	L. Janáček: Její pastorkyňa	S-I	opera
21. So.	14,30	T. Williams: Noc iguany	X	činohra
	19,—	A. Dvořák: Rusalka	mimo	opera
22. Ne.	14,30	G. Verdi: Traviata	mimo a	mimoř.
	19,—	Nehraje se	předpl.	opera
23. Po.		B. Březovský: Všechny zvony světa	A	činohra
24. Út.	19,—	C. Orff: Chytračka		
25. St.	19,—	M. Ravel: Španělská hodinka	B	opera
26. Čt.	19,—	A. Dvořák: Dimitrij	C	opera
27. Pá.	19,—	C. Orff: Chytračka	D	opera
28. So.	19,—	M. Ravel: Španělská hodinka	premiéra	- mimo
		A. K. Tolstoj: Smrt Ivana Hrozného		činohra
29. Ne.	14,30	G. Verdi: Otello	N	opera
	19,30	A. K. Tolstoj: Smrt Ivana Hrozného	mimo a	mimoř.
30. Po.	10,—	B. Smetana: Hubička	předpl.	činohra
	19,—	I. Hurník: Ondráš	školy	opera
31. Út.	19,—	J. Bažant: Maryčka Magdónova	K	balet
		M. Gorkij: Letní hosté	V	činohra

Říjen - Divadlo Jiřího Myrona

1. Ne.	14,30 19,—	O. Nedbal: Polská krev M. Stehlík: Grandlehárna	mimo mimo a předpl.	opereta mimoř. činohra
2. Po.		Nehraje se		
3. Út.	19,—	F. Langer: Velbloud uchem jehly	I	opereta
4. St.	19,—	Moliére: Jeho Urozenost pan Měšťák	II	činohra
5. Čt.	19,—	R. Friml: Král tuláků	III	opereta
6. Pá.	19,—	A. Košťál: Studna lásky	IV	balet
7. So.	14,30 19,—	R. Piskáček: Perly panny Serafinky A. J. Lerner — F. Loewe: My Fair Lady	S-II X	opereta opereta
8. Ne.	14,30 19,—	E. Kálmán: Hraběnka Marica E. Bagnoldová: Zahrada na křídě	mimo mimo a předpl.	opereta mimoř. činohra
9. Po.	19,—	R. Friml: Král tuláků	mimo	opereta
10. Út.	19,—	F. Langer: Velbloud uchem jehly	A	opereta
11. St.	19,—	C. Zeller: Ptáčník	B	opereta
12. Čt.	19,—	R. Piskáček: Perly panny Serafinky	C	opereta
13. Pá.	19,—	M. Stehlík: Grandlehárna	D	činohra
14. So.	19,—	VI. Vančura: Rozmarné léto	premiéra - mimo	činohra
15. Ne.	14,30 19,—	F. Langer: Velbloud uchem jehly A. J. Lerner — F. Loewe: My Fair Lady	N mimo a předpl.	opereta mimoř. opereta
16. Po.	19,—	VI. Vančura: Rozmarné léto	K	činohra
17. Út.	19,—	W. Inge: Piknik	V	činohra
18. St.	19,—	VI. Vančura: Rozmarné léto	VI	činohra
19. Čt.	19,—	W. Inge: Piknik	VII	činohra
	19,30	C. Zeller: Ptáčník — zájezd do Havířova		opereta
20. Pá.	19,—	F. Langer: Velbloud uchem jehly	VIII	opereta
21. So.	19,—	Moliére: Jeho Urozenost pan Měšťák	mimo	činohra
22. Ne.	14,30 19,—	R. Friml: Rose Marie E. Kálmán: Hraběnka Marica	mimo mimo a předpl.	opereta mimoř. opereta
23. Po.	19,—	C. Zeller: Ptáčník	IX	opereta
24. Út.	19,—	F. Langer: Velbloud uchem jehly	E	opereta
25. St.	19,—	C. Zeller: Ptáčník	F	opereta
26. Čt.	19,—	R. Friml: Král tuláků	G	opereta
27. Pá.	19,—	VI. Vančura: Rozmarné léto	H	činohra
28. So.	19,—	A. J. Lerner — F. Loewe: My Fair Lady	mimo	opereta
29. Ne.	14,30 19,—	R. Friml: Král tuláků R. Friml: Rose Marie	mimo mimo a předpl.	opereta mimoř. opereta
30. Po.		Nehraje se		
31. Út.	19,—	R. Piskáček: Perly panny Serafinky	I	opereta

Premiéry:

„Smrt Ivana Hrozného“

K výročí Velké říjnové socialistické revoluce studuje činoherní soubor nášeho divadla hru Alexeje Konstantinoviče Tolstého »Smrt Ivana Hrozného« v režii šéfa činohry Radima Kovala.

Její autor je třetím Tolstým ruské literatury a na poli dramatické tvorby bývá považován za nejvýznamnějšího z nich. Pochází rovněž z kruhu vysoké šlechty a zastával u dvora významné postavení; byl i osobním přítelem cara Alexandra II. Ani to ovšem nezabránilo, aby »Smrt Ivana Hrozného« nebyla postižena censurním zásahem. Po jeho zrušení však prošla celou řadou ruských i zahraničních scén. Rozhodně jedním z nejvýznamnějších představení byla Stanislavského inscenace, kterou zahajovalo svou slavnou éru Moskevské umělecké divadlo. Stanislavskij v ní hrál Ivana Hrozného v alternaci s V. Mejerholdem.

Tato hra je tragédií psanou shakespearovským veršem, zachycující historické dění v Rusku 16. století téměř se stejnou komplexností a dramatičností jako hry velkého alžbětince. »Smrt Ivana Hrozného« má námět takměř senzační: krvavý despota pomalu vyvraždil již všechny své spolupracovníky a vojevůdce a stojí úplně sám tváří v tvář Polákům útočícím na západě, Švédům na severu, Tatarům na jihu a domácímu povstání. Boris Godunov, který je zcela jinak pojat než ve známé hře Puškinově, vystupuje jako jeho jediný přítel, aby jej nakonec úkladně zavraždil. V roli Ivana IV. budou mít naši diváci možnost spatřit Aloise Müllera. Borise Godunova hraje Luděk Eliáš j. h. a Šujského — představitele bojarské opozice proti hrůzovládě — Jaroslav Švehlík. Jako carevna se představí Milena Asmanová a jako kníže Zachariáš František Šec. Šaška Ivana Hrozného hraje Adolf Kohuth. V této velké hře plné dějových zvratů a dramatického napětí se však objeví i celá řada dalších členů činohry Státního divadla jako Zdeněk Dřevojánek, Naďa Letenská, Josef Haukvic, Miloš Pavlín a další.

Premiéra je 28. října v Divadle Zdeňka Nejedlého.

VANČURA JAKO KOMEDIGRAF

Rozmarné léto, které Vančura dokončil v roce 1926, se poněkud vymyká z kontextu jeho většinou vážně laděné tvorby. Ivan Olbracht o této novele napsal: »Miluji humor, obdivuji se mu, je to na světě něco úžasně vzácného a nepřestávám se divit, že Rozmarné léto u nás vzbudilo tak málo pozornosti. Snad jsme příliš vážní. A přece máme v literatuře jen dvě knihy humoru: Haškova Dobrého vojáka Švejka a Rozmarné léto, které pokladám za jednu z nejpůvabnějších knih, které byly v Čechách napsány.«

Kdesi na plovárně v Krokových Varech se odehrávají každodenní hádky a půtky tří nerozlučných kumpánů nad lahví červeného vína, kteří si takto

hrají, aby zaplašili ve své duši nostalgiu a stesk po něčem opravdovém a skutečně velikém. Mezi nimi se prochází Kateřina, domácí paní na plovárně a chot jednoho z nich, aby se bezvýsledně pokoušela svést nejprve Abbého, opájejícího se renezančními vidinami života a pak majora Huga, skrývajícího se za komickou maskou natvrdlého vojáctví. A tu náhle, do světa pohody takměř idylické, vjíždí maringotka Arnoštka kouzelníka — opředená tušením skutečnosti neskutečného, dobrodružství a dálav — s Annou, která je vtěleným naplněním slibu tohoto všeho, mladičká a překrásná, jako svěží růže v Arnoštkově klopě. Paní Kateřina uteče za kouzelníkem, s Annou se miluje Kateřinov muž za noci v kabince, Abbé se pro Annu serve v maringotce na náměstí s počestnými občany, kteří v opilství touží po tomtéž a major? O jeho souboru pomlčme. Je příliš komický a zároveň zas tak pln noblesy a smutku jako ostatně celá dramatizace, jejíž další rozuzlení slibuje ještě více zvratů a překvapení než sám začátek.

Rozmarné léto budeme uvádět v dramatizaci E. Sokolovského a v hlavních rolích se představí: A. Kratochvílová, nositelka vyznamenání Za zásluhy o výstavbu, jako Kateřina, P. Matoušek jako její muž plavčík Důra, v roli majora a abbého vystoupí M. Horák a K. Vochoč. Kouzelníka Arnoštka a jeho Annu budou hrát noví členové našeho souboru S. Šárský a M. Dreiseitlová. Režisérem představení je B. Jansa.

Premiéra je 14. října v Divadle Jiřího Myrona

W. Inge: Piknik — J. Froňková a J. Haukvic

Víte, že . . .

- Vycházíme vstříc našim návštěvníkům — pracujícím VŽKG, tím, že zavádíme předprodej vstupenek přímo na jejich pracovišti. Prodej vstupenek se uskuteční vždy ve dnech výplaty.
- Thália-klub zahájil svou činnost 19. září v místnosti Závodního klubu Státního divadla.
- Balet SDO obnovuje inscenaci P. I. Čajkovského »Labutí jezero«. Představení se bude konat v rámci oslav 50. výročí VŘSR.
- Koncem září odjíždí šéf baletu SDO, zasloužilý umělec Emerich Gabzdyl do západního Berlína, kam byl pozván, aby mohl shlédnout několik baletních představení. Zároveň se zúčastní baletních představení, která budou uvedena začátkem října ve východním Berlíně v rámci Berliner Festwoche.
- V klubu přátel SDO uspořádal besedu o historii Národního divadla v Praze přední člen činohry ND Jiří Steimar. Veselé i vážné vzpomínal tento oblíbený divadelní a filmový umělec starší generace na své působení u divadla, na kolegy herce i pěvce. Hojná účast potvrdila zájem o akce podobného charakteru. V říjnu se počítá s účastí primáře chirurgického oddělení městské nemocnice v Ostravě Doc. Dr. Vojmíra Ševčíka, který bude přednášet o své návštěvě Anglie v rámci družby s Coventry. Na listopad byl požádán o besedu národní umělec Zdeněk Otava.
- Ve výstavní síni DÍLA v Porubě vystavují své obrazy z poslední doby prof. Jan Obšil a Zdeněk Götz. O vystavená díla je živý zájem.
- Arthur Miller, jehož Smrt obchodního cestujícího a Po pádu již byly uvedeny na scéně SDO, napsal svoji novou hru »Cena«. Hra bude mít premiéru na Broadwayi v lednu 1968 a bude v ní hrát pět nejpřednějších amerických herců.
- Josef Bor, autor m. j. Terezínského requia a Opuštěné panenky (obě knihy vyšly v jednadvaceti světových jazycích od řečtiny po portugalštinu) napsal pro naše divadlo hru »Ten třetí«, která rekonstruuje proces o Krista v roce 33 n. l.
- Ludvík Aškenazy dopisuje pro naši scénu svou novou hru s prozatímním názvem »Pstruh« — o lásce mladé dívky ke staršímu muži.

Uvažujeme o uvedení některé z těchto her ještě v této divadelní sezóně.

Pro nový školní rok vypisujeme studentské a žákovské předplatné.

Bližší informace a přihlášky v ústředním předprodeji SDO

Byl jsem o prázdninách ve Francii

Skromnému člověku by ani nenapadlo pomyslet na cestu do Francie. A tak tuto zajímavou zemi znal jen ze školy, z literatury nebo z filmu. Vytvářel si svou vlastní představu o Paříži, o historickém náměstí Place de la Concorde, o Champs-Elysées a Elysejském paláci, o zahradě Tuilerii, o Louvru, o Notre-Dame, o všech těch známých »boulevardech«, o Panthéonu, atd. A najednou se nedosažitelné stává dosažitelným, skromný člověk se osobně seznámuje se všemi těmi historickými místy a objekty. Připadá mu to všechno jako neskutečné. Jako ve snu. Nebo v kině.

Chodím po Paříži, bydlím poblíže Luxemburské zahrady v příjemném hotelu Jean-Bart, jezdím pařížským metrem, prohlížím si výklady na věhlasných bulvárech. A co hlavně: necítím se být v cizině opuštěn. Je nás celkem třicet Čechoslováků — až na mne vesměs pedagogů — a nad námi bdí zástupce hostitelské organizace — Francouzská liga pro vyučování — p. René Domange.

Těch dojmů bylo až příliš mnoho. Ten jeden však dominuje: perfektní organizace celého zájezdu jak se strany Odborového svazu pracovníků školství, vědy a kultury v Praze, tak také se strany — Ligue française de l'enseignement v Paříži. Obě strany se snažily, abychom ze zájezdu získali co nejvíce poučení, abychom se při tom cítili dobře, aby bylo málo ztrátového času a aby v programu zájezdu nebylo zapomenuto na rekreaci. Na tu cestu z Paříže přes Lyon a Marseille do Nizy budu vždycky vzpomínat s radostným vzrušením. Jedeme na Riviéru do Villefranche sur Mer. I to bylo pozoruhodné, že nás v poledne p. Domange pozval do jídelního vozu, kde pro nás připravil v pravém slova smyslu malý banket.

Bydlíme v hotelu Ker-Maria. Přijeli jsme do Villefranche za tmy. Z balkónu pokoje ve třetím poschodí se dívám na »vilfranžský« záliv ozářený měsícem, který byl právě v úplňku. V pozadí se objevuje a opět mizí světlo majáku. Setkáváme se opět všichni v jídelně, jejíž jednu stěnu tvoří skála. K první večeři je vedle obligátních sýrů — ty jsme poznali už v Paříži — smažený celer. A samozřejmě víno. Už jste jedli artyčoky? Byli jsme v rozpacích, když jsme dostali vrchovatý talíř této nám neznámé zeleniny, podobající se větším hlavičkám netřesku a k tomu misku oleje. Uklidnění nastalo, když jsme se dověděli, že se jí jen nepatrna spodní část lístečku a jádro celé hlavičky. Artyčoky byly jen jednou na »jídelním lístku«. To nám stačilo.

Před vchodem do Ker-Maria je zahrádka. Nad hlavami nám visí hrozny a dozrávající pomeranče. Jen tam je člověk chráněn před neúprosně sálajícím horkem.

Jedeme na výlet do Monte Carla. Do herny jen nakoukneme. Nebudeme pokoušet osud. Třeba bychom pak už neměli dostatek franků na coca-colu a žízeň v tom tropickém léte je stále na vysoké úrovni.

Nevím, jestli jsem to někde vyčetl, anebo mně to samotného napadlo. Je zajímavé, že všichni tu mluví francouzsky, v Paříži jako na venkově, inteligence stejně jako prostí občané, kdežto u nás francouzsky hovoří jen trocha intelligence. To je asi hloupý nápad, že?

Na ostrově poblíže Cannes jsme si prohlíželi nejstarší evropský klášter. Z pátého století. Je tam možno vidět zbytky římského panství. Vousatý mnich, který nás doprovázel, při otevření brány kaple řekl: Mluvíte krásnou francouzštinou, ale poznávám, že jste cizinci. Mohli byste mě prozradit, jaká je

vaše národnost? — Inž. Marek: Jsme Čechoslováci. Mnich vyjekl vyjeveně: Co? Komunisti? A jak to, že chcete vstoupit na posvěcenou půdu? To je u vás doma přece zakázáno. — Ing. Marek ho uklidnil: U nás v Československu může každý, kdy se mu zlíbí vstoupit do kostela. Jste o nás moc špatně informováni.

Do Cannes jsme jeli autokarem společně s francouzskými přáteli, kteří byli s námi ubytováni ve Villefranche. Když jsme jeli nazpět, škemrali, abychom zapívali naše národní písň. Především »Vrť sa dievča okolo mňa«. To chtěli při každé příležitosti. Vyhověli jsme jim. Pak jsme chtěli totéž od nich. Nějakou jejich národní piseň. Začali »Cestáře«. Ale nějak jim to nešlo. K jejich velikému a radostnému překvapení jsme tuto u nás téměř zlidovělou písň spontánně dokončili. — Ovšem prověřili jsme si při té příležitosti, že také my jsme schopni zapívat jim nanejvýše první sloku i té naší nejznámější národní nebo lidové písň. A to je ostuda. Nejen v cizině, kde na naše písň čekají. I doma.

Po sedmidením pobytu u skutečně azurového moře — to tedy není jen reklama — je na řadě opět Paříž. Snad abychom si upřesnili a osvěžili před týdnem získané dojmy. Vzpomínku na slavnostní přehlídku s de Gaullem na Champs-Elysées, na Montmartre v noci s tradičními malíři, na hřbitov Père-Lachaise se »Zdí komunardů«, na výlet do Versailles, na letiště Orly — ach, to toho bylo. Jedno krásnější a překvapivější než druhé. Ale co naplat, toužíme už po našich osvěžujících lesích s vlhkým mechem, po zelených loukách. Prostě, toužíme po domově.

Zasl. umělec Jan Pacl

Vstupenky do obou divadel obdržíte

v celodenním ústředním předprodeji

na tržidě Cs. legí, vedle Divadla J. Myrona

v pondělí až v pátek od 8 - 17 h.

v sobotu a v neděli 8 - 12.30 h.

v Porubě a Havířově v předprodeji »Svatky«

hodinu před začátkem představení u pokladny
v obou divadelních budovách.

Telefon ústředního předprodeje 27511,

pokladny v Divadle Zdeňka Nejedlého 20900,

v Divadle Jiřího Myrona 20910